

Prologus Galeatus,

Ordo die- rum apud Hebraeos.

cunda, quae prima erat Azymorum, uti fu- se diserui loc. cit. Tom. 3. Civiles & fasti erant, quibus pervia tribunalia in jus, ac quodlibet opus corporale licebat. Festi dicebantur dies, quum hoccine totum interdiceretur: nimirum, opus servile non necessarium. Necessarium his diebus superstiosè ac ridiculè inhibebant fictà traditione Rabbini, quos taxat Salvator N. Matth. 12. Marc. 3. Luc. 6. & Joann. 5. immò Virgil. lib. 1. Georg. v. 268. dicens:

Virgil. Quippe etiam festis quaedam exercere diebus Fas & jura sinunt.

Quapropter si bos in specum decidisset, eumque paterfamilias, adhibitis operis liberasset; non est ferias polluisse; nec ille, qui trabem re- cti fractam fulciendo, ab imminente vindica- vit ruina. Macrob. 1. Saturnal. cap. 16. Dis- cant Judaei: at quid tunc, si nostro etiam tempore deliri? In Anglia quidam iudex joco festivo (ut refert Alapid. in Deuter. 5. 14.) barditatem contumacem cujusdam Ju- daei ingeniosè retudit: igitur Hebraeo in puteum casu lapsò accurrit, ut educeret, funemque demisit. Judaeus accipere renuit, dicentique: sabbatum colo, de puteo surgere nolo; furridens iudex respondit: sabbatum quidem: Dominicum servabis ibidem.

7 Dies festi à Deo instituti constant. Sabbatum, Exod. 35. à v. 2. Pascha seu Pha- se, ibid. cap. 12. & Levit. 23. 5. Pentecoste, ibid. v. 15. Clangor tubarum, v. 24. & Nu- mer. 29. 1. Expiatio, Levit. 23. 27. Taber- nacula, v. 34. Coetus seu Collecta pertinent ad idem festum, sicut dies Azymorum ad Phasè. His festivitibus addi possunt An- nus Sabbaticus, Exod. 23. 11. & Deuter. 15. 1. simulque Annus Jubilaei, Levit. 25. 8. Alia Hebraei celebrarunt festa, ab ipsis indicta, de quibus suis locis; sed haec clarent à Deo populo decreta. Neomenia dici quit dies Intercisus (præter Neomeniam Septem- bris, seu Tizri, in qua fiebat memoria sa- crificij Isaac: quare David, Psalm. 80. 4. vo- cat insignem solemnitatis diem, indicitur- que Levit. 23. 24.) igitur nihil præter sacri- ficia jubebantur observari: ex devotione verò populi, uti festum inolevit (2. Paralip. 2. 4. Judith. 8. 6. Isai. 1. 13. Osee. 2. 11. & 1. Mach. 10. 34.) quo fomitem ad otium invenit lubricitas foeminarum. Hinc Au- gustini sententia: Melius facerent Ju- daeae mulieres, si Neomenijs nerent, quam in his impudicè saltarent. Adi Alapid. in Numer. 28. 11.

Vellitatio festiva in superstio- rum.

Festa illo- rum à Deo decreta.

Abusu se- ptorum.

8 Quae apud Hebraeos Neomenia, apud Graecos dicebatur Numenia (de quo 1. Januar. n. 20.) à Romanis Kalendae, à ver-

bo prisco Kaloo, id est, Voco; quia tunc plebs vocabatur in concionem, ut sciret quid illo mense agendum, & quae festa, atque seriae celebrandae. Astruit Macrob. d. cap. 14. & Gyrard. de Ann. & Mensib. suffragante Hubert. Goltz. in Fast. à fol. 297. Totum sumptum arbitror ab Hebraeis: igitur cum à Luna signum festi & mensis, instante no- vilunio, uti supr. diximus. §. 2. n. 3. Syna- gogarum turriculas ascendebant Sacerdo- tes & Levitae, ac Lunae ortum populo tu- barum clangore nunciabant, vel prænuucia- bant. Jubetur Numer. 10. 10. Turcae mo- rem retinent, ut observant Gabriel Sioni- ta, de Morib. Turcar. Cotovicus, cap. 6. & Joann. Baptist. Montalvan, in Commentar. Rerum Turcic. Causa institutionis Neome- niae, fuit memoria Providentiae Dei, sicut Sabbatum institutum fuit ob memoriam Creationis; quod congruit in Novilunio: igitur sublunaribus corporibus Luna poten- tius dominatur, in ortuque maximè im- mutat. Ita D. Thom. 1. p. q. 102. art. 4. ad 10. & Lyran. in Numer. 28. 11. Hoc in- tuitu ab Ethnicis anni dicabantur Phœbo, id est, Soli; menses Junoni, scilicet, Lunae, etenim haec menses, ille annos devolutioni- bus conficit. Ovid. d. v. 55. inquit:

Vendicat Ausonias Junonis cura Kalendas, Idibus alba Jovis grandior agna cadit.

Idus mensis idem est ac quasi mensis dimi- dium; ut per Signum caeleste, ferè dimidio mensis respondens, mensis cognosceretur Astronomicus. Kalendae ergo dicebantur à Romanis initia mensium sine respectu ad Lunam vel Solem: quae quidem vox, estò inveniatur in AA. Graecis, & orientalibus (pluribusque in Sacra pagina) non est pro- pria, sed Interpretum: quare pro Kalendis, Hebr. legit: Lunationes & Innovationes. Pro Ephemeridis necessariò observandum est, quod monet Hieronym. Tradit. Hebr. in in 2. Paralip. 29. nimirum, quoties non exprimitur in Sacra pagina dies, sed men- sis duntaxat; eundem mensis diem intelli- gendum esse, ac præcessit in numero men- sis: uti ibid. v. 3. Anno & mense primo re- gni sui, ex Hebraea lingua idiomate (infit) etiam primus dies regni ejus in hac descriptio- ne subauditur.

§. IV.

De Diebus Sideralibus.

1 DIES ergo præter Aegyptiacos (vel propter Aegyptiacos) et- iam siderales dicti, respectu ortus Signo- rum

Neomenia apud Tur- cas?

Anni Soli, menses Lu- nae cur di- cantur?

Ovid.

Quid dicitur?

Quid asse- rimus?

Quid or- tus stella- rum & oc- casus?

Cosmici, Achronici, & Heliaci?

Apoteles- matici & Monome- riani. Quid Pla- nomena & Myriogen- nes?

Manil.

& totius operis argumentum.

rum & aliarum Constellationum caelestium; expressi ab Astronomis nomine Asterismi: qui quidem nil aliud est, quam multitudo quaedam stellarum aliquam imaginem ali- quomodo exprimentium. De his ergo die- bus agemus, haud de Decretorijs, Criticis & Judicativis, Medicos spectantibus, & ex- tra nostrum propositum. Pro quo sciendum, ab Astronomis excogitari ortus & occasus Cosmicos & Chronicos (proprius, Achronicos ut observat à Sacro-Bosco in Spher. cap. 2. hicque simul Christoph. Clavius) quorum notitia instituto prorsum necessaria. Ortus Astrorum propriè est elevatio seu ascensio supra Horizontem: econtrà autem occasus est depressio stellarum seu occultatio infra Horizontem. Ergo propriè astrum oritur Cosmicè, quando una cum Sole matutino tempore ascendit; sicut propriè occidit Cosmicè, quum sub Horizontem, oriente Sole, descendit. Achronicus ortus erit, dum emerferit, ascendens ad nos, Sole oc- cidente: eritque tunc occasus Achronicè, quando infra Horizontem cum Sole de- mergitur. A Poëtis finguntur ortus & oc- casus Heliaci (à Sole, Graecè: Helios) vesperti- ni & matutini: qui quidem non aliud, ni- si radijs Solis proximis, vel disitis, stellam apparere, vel non apparere: videri posse, vel non videri. Quicquid sit, nostra non in- terest.

2 Etiam ab Astronomis cogitantur or- tus & occasus Astrorum respectu Signorum Zodiaci. Quare si clare stellae cum aliquo Signo oriuntur, aut occidunt; dicitur or- tus vel occasus Apotelesmaticus: at si singu- lae partes partes singulas signorum comitan- tur; dicitur Monomerianus: ex quibus cun- ctis resultant phaenomena: id est, aspectus astrorum, seu apparentia, quò titulo scri- psit Aratus, quem commentarijs illustra- runt Cicero & Caesar Germanicus, uti saepe videbimus. Hinc Myriogenes, quae vox fi- cta à Arabibus, Persis & Aegyptijs, ac sumpta pro puncto genethliaco, dicto latè horoscopo, fomite plerumque curiositatis in vacuis cerebris, & circumventionis in im- postoribus. Significationes Monomeriarum con- fuselis apud Firmicum, lib. 7. & 8. Ma- nil. lib. 4. cap. 2. Ptolom. Pelusiot. Quadri- partit. lib. 4. à cap. 1. Omar, de Nativitatib. fuseque Franc. Junctin. de Judicijs nativit. in Astrologia Specul. tract. 1. & 2. Etiam ja- cent apud Joseph. Scaligerum in Notis ad Manilij Spher. haud utique in scientiae judi- cium, sed in plausum stultorum, decipi ambientium.

Nec fas est, verbis suspendere mundum.

Dicam cum Manil. 4. cap. 1. v. 440. Con- ditio est circulatorum. Ipsi sibi & alijs fo- mnia fingunt. Figam tamen hujusmodi deliria (quae hieroglyphicas imagines ap- pellat Kircher. in Mathematic. Aegyptiorum, cap. 5. tabul. 3.) praut in Sphaeris jacent. Separet lector pretiosum à vili, altioreque sensu in meliora retorqueat.

3 Ergo Sphaerae sunt Barbarica, à Fir- mico: Aegyptiaca à Ptolomeo; Arabica, ex Abraham Avenari in Astrolog. Abenephio, & Abenragel: Persica & Indica ab Aben- ezra; ut referunt Kircher. & Scaliger. loc. cit. Auctores subodoror voluisse insanire in risum, & puerorum oblectamen, haud in Astronomiae frugem; vel in sciolorum stu- pore, ad ea quae nec intelligi, uti volun- taria, possunt, quasi intelligerent, insipienter admirantes. Unde nil præterea peccus ex animo vomit, nisi quod in buccam ve- nit. Dividunt primò opus ludicrum in ter- nos Signorum Decanos, qui dicuntur Fa- cies, seu Vultus Signorum, vel Horoscopi; ita ut in 36. Horoscopos dividant totum Zodia- cum, quibus praesint totidem Genij; Ange- li, Ephori, sive Praesides; unde directio in- fluxus, quippe per Facies in Decurijs intel- ligebant Phaenomena, ex quibus significa- tiones operationum, quae in Decanis per Signa ab Ephoris, sive illorum Genijs per- ficiuntur. Apud Aegyptios nomina Signo- rum, non erant animalium, sed Numinum, Aegypti priorum (uti videbimus singu- lis mensibus die 21.) quare quos Anima- lium influxus Graeci, Assyrij, ac Babylonij dicebant; Aegyptij vocabant Genium, seu Intelligentiam, dirigentem Signum in influxus, sive imaginis administratorem. Diviserunt Aegyptij (subdit Abenephios) Circulum in duodecim arces, quarum prima est Aries, Genius ejus Anan, administrator omnium eorum, cui ipsi subsunt ex elemen- tis, lapidibus, plantis, animalibus. Idem Trif- megistus in Aselep. Jamblicusque in My- stic. Aegyptior. quorum rotam videris apud Kircher. d. cap. 2. & 6. Cuncta compre- hendit Manilius, accinens, 1. Astron. cap. v. 108.

Totumque animo comprehendere caelum, Attribuitque suis formas, sua nomina Signis, Quasque vices agerent, certà sub lege noravit: Omniaque ad Numen mundi, faciemque mo- veri, Sideribus vario mutantibus ordine fata. Has autem facies rerum per Signa locatas, In quibus omnis erit sortuna condita summa, Aethra vocant Graeci.

4 Dicuntur divisiones Signorum Deca- ni,

Sphaera variae.

Ordo illa- rum.

Genij & Praesides.

Manil.

Decani.

Prologus Galeatus,

ni, quia cum tricenarum partium singula sint Signa; unumquodque tres Decurias habet, in quibus alterationes rerum notabiles fiunt: ita ergo Facies illæ notantur nomine Decanorum, tanquam capita nobiliora, indicantia juxta climata diversa (ex variatione morphoseon, seu figurarum) diversitatem operationum ac munerum. Unde si in Græcia, aut Ægypto sub Tauro natos, prænucciamus agricolas; in Perside, juxta Facies prædicendi sunt Reges. Apagæ, succenset bilis. Quis sustinebit delirantem Manilium?

Deliria ex phænomenis.

Longaque per certos signantur tempora cursus:

Idem.

Tunc & opes & regna fluunt; & sæpius orta Paupertas, artesque data, moresque creati, Et vitia & clades, damna & compendia vita.

Hæc & alia, quasi felicitis acerbæque fortis leges inveniantur in Sphærarum Decanis, & Faciebus. In Sphæra Arabica nulla dies sine linea. Semper aliquid novi: at quo jure? Arabes male feriati, à male feriatis Myriogenesim acceperunt: ait Scaliger d. ante Monomæ. Si ita qui nugatores plaudit, quid qui plodit, & explodere debet? Vitam hominum solus hic Conditor, qui creavit, administrat: subdit Gregor. quò supr. Si à signis coeli timendum non est, minus profectò à fictis indicationibus: maximè cum in præfatis Sphæris (præter Ægyptiacam, quamvis non totam) non tam res, quam hieroglyphica & voluntaria præfigantur. Nihilominus tamen apponam pro curiositate, non cuiuslibet obvia; vel ne dicatur prætermisum incuriã, haud quia verum, aut verosimile cogitem. Joann. Jovian. Pontan. in Ptolom. Centiloq. sentent.

Quid simulacrum & imago Astronomi?

95. species, imagines ac simulacra hæcine figit in ortu stellarum, ad imaginariam vim imprimendam in genituris & horoscopis, pro cognitione inclinationis nascentis, in quæ propensioris: quandoquidem ejus specimen in stella aut constellatione videtur. Jo! Rideatur, vel irrideatur. Ingerit igitur uti necessarium, quod supponit uti fictum: ideoque, 1. de Reb. Cælestib. cap. 38. inquit: Simulacrorum enarratio anilia multa continet.

5 In aliqualem notitiam dicendorum in Mensibus (ut qui voces & res ignorant, huc in perceptionem recurrant) aliqua Astrologica pretium erit, prælibare, ex varijs Scientiæ hujus peritissimis, scilicet, Claud. Ptolomeo, Jul. Firmico, Hygin. Cæsare German. Claud. Darioto, Cornel. Gemma, Joann. Schoner, Tycho, Franc. Pifferio, Copernico, Albumasar (aliàs, Almanzor)

Sacro-Bosco, Arato, Alphraganò, Gallucio, Christophoro Clavio Junctino & alijs citand. apud quos invenitur differentia Astrologiæ & Astronomiæ: quatenus illa considerat Astrorum conjunctiones, coelorum conversiones; ex hisque eventus, & significationes influxum. Astronomia verò motus tantum orbium cœlestium & Astrorum.

Unde supposito horum motu, tanquam in scopum scientiæ hujus professores collimant in Zodiacum: qui quidem circulus est, dividens Sphæram in duas partes æquales, cujus latitudo est 12. graduum, longitudo verò 360. In Firmamento, seu Sphæra octava sunt Sidera, quæ dicuntur Fixa, in cujus ambitu tot sunt stellæ, quot radices linguæ Sanctæ, seu Hebraicæ, nimirum, 1022. ex quo finxerunt Rabbini Alphabetum cœleste, quorum delirium impugnavimus Tom. 6. T. 1. à n. 16. Tycho Brahe ait, observasse in Dania plures esse, sed pauciores, quam 1100. uti alij contendunt. Plin. lib. 2. cap. 41. asserit, à peritis signari 1600. insignes effectus, visusque. Vide vera apud Clavium in cap. 1. Sphæ. In plaga Septentrionali sunt 360. primæ magnitudinis tantum 3. secund. 18. tert. 84. quart. 174. quint. 58. sext. 13. nebulosæ, 1. obscuræ, 9. In Australi verò plaga sunt 316. prim. magnit. 7. secund. 18. tert. 60. quart. 168. quint. 53. sext. 9. nebulosæ, 1. In Zodiaco sunt omnes 346. prim. magnit. 5. secund. 9. tert. 64. quart. 132. quint. 106. sext. 27. nebul. 3. luminosæ, 1. obscur. 2. in Coma Berenices sunt extra numerum. Liqueet numerus in tota Sphæra, 1022. stellarum. prim. magnit. 15. secund. 45. tert. 208. quart. 474. quint. 217. sext. 49. nebul. 5. obscuræ, 9. excepta Berenices coma. Totum ergo intelligendum de stellis notis, quippe aliquando visæ novæ, uti observavit Cornel. Gemma, de Divin. character. & nos. Tom. 1: T. 1. n. 22.

Discrimen Astrologiæ & Astronomiæ.

Quid Zodiacus?

Stelle partem sunt 1022.

Ordo constellationum Boreali.

In polo Antartico nulla stella.

Manil.

6 Prope polum Antarticum, seu Australem, nullas esse stellas, asserit Clavius, quò dudum. Stella propior est 34. sub musculo sinistri pedis Centauri. Unde ut ille subdit, fabulosum omnino, quod vulgò dici solet; lucidissimas ibi fulgere stellas, formam Crucis referentes: nisi intelligamus stellas in Centauro, 29. 31. 33. & 34. quæ figuram instar Crucis constituunt. Aliter Manil. sed tantum cogitat, 1. Astron. cap. 5. à v. 164.

Queque intra gelidum Capricorni sidus, & axem Imo subnixum vertuntur lumina mundo, Altera pars orbis sub aquis jacet invis nobis, Igno-

& totius operis argumentum.

Ignotasque hominum gentes, nec transita regna Commune ex uno lumen ducentia Sole, Diversas umbras, lævaque cadentia Signa, Et dextros ortus celo spectantia verso. Nec minor est illis mundus, nec lumine pejor, Nec numerosa minus nascuntur sidera in orbe.

Prope nostrum polum Borealem mira fulget pulchritudo Coeli, stellis claris & obscuris insertati, Conditoris opera eximia eximie annunciante Firmamento: equidem 48. imaginibus, sive constellationibus micat, quarum nomina à proprietate quadam, configuratione, aut stellarum dispositione, sunt apud omnes accepta; exceptis præcis Ægyptijs, eis imponentibus nomina Numinum, ut diximus, num. 3. Ordo ergo totius Sphære sic se habet.

7 Duæ Urse ita ad nostrum polum vergunt, ut Minor sit pedibus versus polum, Major tergo, averis caudis. In extremo enim Urse Minoris est stella Polaris Zodiaci. Urse Minor dicitur Cynosura, sicut Major, Helice. Inter has flexuose labitur Draco, super cujus caput Hercules clavam tenet, quasi percussurus (dictus Engonasis) capiteque serpentarium, seu Ophiuchum attingit; ita ut pedibus vergat in Boream, & serpentarium in Austrum: qui quidem uno pede premit Scorpionem, & altero eclipticam radit, utraque manu tenens Anguem, cujus caput juxta Coronam: quæ utique fulget post Herculis tergum, diciturque Borealis, sive Corona Ariadna. Post Bootes, seu Arctophylax, pedibus juxta Virginem. Sub manu sinistra Herculis collocatur Lyra (quæ etiam dicitur Vultur cadens) cujus manubrium ad Austrum vergit. Deinde Aquila: retro vel pones, Telum, seu Sagitta. Sequitur Cygnus (etiam Olor, Avis, Gallina) qui expansis alis Lyræ tangit, & cauda tendit in Cephei caput, hærentis uno brachio versus Draconem, & altero versus Cassiopejam, pede verò circiter pedem Urse Minoris. In regione Tauri est Eriethonius, Auriga, sive Hemochus, in cujus humero insident Hædi. Ante illum est Perseus, caput Medusæ (ab Arabibus & Hebræis, Caput Diaboli) sinistra tenens manu, dextrâ gladium, cujus capulus Cassiopejam penè attingit. Ante Caput Medusæ est Deltoton, sive Triangulus. Hinc Andromeda vergens pedibus in Persei caput, capiteque in Pegasus, seu Equum alatum; qui quidem altero pede Cygnum in ala, & capite tangit Equiculum, collocatum inter Delphinum & Pegasus.

8 In parte Australi prima constellatio

est Ara, Lar, seu Thuribulum, sub aculeo Scorpionis, sub cujus corpore anteriora Comæ Ari. Juxta hunc Bestia, seu Lupus: Hydraque flexuose delabitur in regionibus Cancri, Leonis & Virginis. Juxta Hydræ versus Leonem lucet Crater, Patera, seu Urna; & versus Virginem vergit: caput verò Hydræ, Procyon, Canis Minor, seu Antecanis præcedit; & Hydra habet inter se & Zodiaci polum Australem, Argem, sive Navem. Prope hanc micat Canis Major, & ante hunc Lepus sub pedibus Orionis; qui eum penitus premit: à quo quidem videtur fluere Eridanus, seu Nilus, qui etiam antonomasticè dicitur Fluvius; post quem Cetus sub Piscibus & Ariete. Ibi Corona Australis, seu Rota Ixonis, apud Aram sub pedibus Sagittarij; sicut sub sinistro pede Aquarij, rutilat Pisis Australis, seu Notus. Denique coruscant Corvus inter Hydræ & Urnam. Alia nomina & imagines Asterismorum horum erant apud Ægyptios, uti in Mensibus singillatim videbimus. In Zodiaco autem sunt 12. Constellationes, quæ dicuntur Signa, scilicet:

Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libraque, Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora, Pisces.

Sub Triangulo situs est Aries. Taurus sub Eriethonio & Perseo. Gemini, Cancer & Leo sub Majori Urse. Virgo sub Boote. Libra & Scorpius sub Serpentario. Sub Aquila Sagittarius. Capricornus sub Delphino & Equiculo: sub hoc & Pegaso Aquarius. Denique sub Pegaso & Andromeda Pisces. Nomina apud Ægyptios juxta schema Trismegisti, respondentia Signis ordine præfatis, sunt Amun, Apis, Hercules-Apollo, Hermanubis, Momphta, Isis, Omphra, Typhon, Nephre, Anubis, Canopus, Ichthon. Hæ sunt in Sphæra constellationes. Metricè descriptas leges apud Aratum; & in eo Germanic. Cæsar. Seneca innuit in Thyest. à v. 845. Manil. lib. 1. cap. 5. Aufon. Edyl. 13. & Jovian. Pontan. latè in sua Urania.

9 Zodiacus dividitur in 12. partes æquales, scilicet in 12. præfata Signa, de qua divisione, & Signorum coaptatione, ac conditione; Firmicus 2. Matheseos, à cap. 1. de genituris, seu myriogenesi ex influxu Planetarum; toto lib. 7. & Junctin. in Speculo, libell. de Judicijs nativitarum, à cap. 1. Etiam dividitur quodlibet Signum in 30. partes, quæ Gradus Signi dicuntur: qua ratione, ut diximus, tota Zodiaci longitudo constat 360. gradibus. Gradus quilibet etiam subdividitur in 60. minuta; & minuta similiter in secunda, & sic usque in infinitum

Australium.

Zodiaci.

Clav.

Illarum stellas.

Nomina Signorum Ægyptiorum.

Qui gradus Signorum.

Prologus Galeatus,

tum per sexagenariam multiplicationem. Deinde Signa dividuntur in Australia & Borealia media ecliptica æquè secante, ita ut hinc & hinc sint Signa sex; sicut *Æquator* est circulus Sphæram dividens in duas partes æquales, parem utrinde vertus mundi polos distantiam relinquens: in quo si Sol steterit, toto orbi terrarum dies & noctes æquales fiunt. *Ecliptica* discindit totum circulum Zodiaci in latitudinem: ita ut signa quæ declinant ab *Æquinoctiali* verius Septentrionem, sint *Borealia*; & quæ verius meridiem, sint *Australia*. Illa sunt ab *Ariete* usque ad *Virginem* inclusive: hæc autem à *Libra* usque in *Pisces*. Circulus hic dicitur *Ecliptica*, quippequàm dum Sol & Luna linealiter sub illa, fiunt eclipses: Solis, in novilunio, interposita Luna rectè inter aspectum nostrum & corpus Solare: Lunæ verò, in plenilunio, interposita terrâ inter illius corpus & corpus Solis, oppositum Lunæ ex diametro. Nonnulli *Eclipticam* usurpant pro Zodiaci (nullâ habitâ ratione latitudinis Zodiaci) præut est circulus, seu via Solis; quia semper Sol sub illa proprio motu cursum peragit.

10. Ulterius Signa dividuntur in rectè & obliquè ascendentia. Rectè ascendunt *Cancer*, *Leo*, *Virgo*, *Scorpius*, *Libra* & *Sagittarius*. Obliquè, reliqua. Obliquè ascendentia obedire dicuntur rectè ascendentibus. Ortus rectus dicitur Signorum; quando cum eis major pars *Æquatoris*, seu *Æquinoctialis*, quàm Zodiaci ascenderit: obliquus verò econtrâ, quando scilicet major pars Zodiaci oritur, quàm *Æquatoris*. Principium rectitudinis à *Cancro*; obliquitatis, à *Capricorno*. Ex his Signis alia dicuntur *Fixa*, alia *Mobilia*, alia *Media*, seu *Communium*; dividuntur annuum per quatuor tempora: *vernale*; nimirum, *æstivale*, *autummale*, & *hyemale*; quolibet Zodiaci quadrante singulis stationibus anni respondente. Unde Signa *Mobilia* dicuntur *Aries*, *Cancer*, *Libra* & *Capricornus*, in quibus initia quatuor temporum; quippe in ipsis Signis fit mutatio unius temporis stationis in aliam. Perperam Claud. Dariothus, d. animo libero hominis hæc acceptiones accomodat. Propter mobilitatem prædicta quatuor Signa dicuntur *Cardinalia*. Econtrâ vocantur *Fixa* seu *immobilia*, *Taurus*, *Leo*, *Scorpius* & *Aquarius*; quia in illis complexio temporis firma est. *Media* verò, seu communia dicuntur *Gemini*, *Virgo*, *Sagittarius* & *Pisces*; quia cum sint extrema illorum temporum, aliquid commune cum quolibet in qualitatibus habent. Etiam erga hæc

cine infant Dariothus. Secantur quoque Signa in quatuor triplicitates, eodem intuitu pro qualitate temporum & humorum, elementorum analogia. Igneæ triplicitatis sunt *Aries*, *Leo*, *Sagittarius*; quia Signa calida, sicca, biliosa, amara, diurna, masculina & orientalia. Triplicitatis terreæ sunt *Taurus*, *Virgo*, *Capricornus*; quippe frigida, sicca, melancholica, acida, nocturna, foemina & meridionalia. Aëreæ triplicitatis, *Gemini*, *Libra*, *Aquarius*: igitur calida & humida, sanguinea & dulcia, masculina & occidentalia. Aqueæ demum triplicitatis, *Cancer*, *Scorpius*, *Pisces*: etenim frigida & humida, pituitosa, insipida, foemina, nocturna & septentrionalia. *Masculina* & *foemina* dicuntur metaphoricè, quia alia adinstar maris, plus virium habent ad agendum, alia verò ad passiones sunt aptiora. *Orientalia* vocantur, &c. quoniam hæc orbis plagas respiciunt. *Diurna* verò & *Nocturna*, allusione in diei pulchritudinem & noctis horrorem: etenim diurna in sua ditione natos, clariores, albiores & pulchriores reddunt: nocturna deformes, nigros ac turpes. Zodiacus ergo divisus est in hæc cene 12. Signa, propter diversos aspectus, ut dicemus statim in Planetis. Etiam dicuntur Signa ydentia & audientia, cæca & surda, vel surda tantum, vel oculata tantum. Quæ sint, refert Firmicus, d. lib. 8. cap. 2. Quomodo, præmisimus Tom. 7. Tautolog. 8. à n. 31.

11. Planeta Græcè, Latinè *Sidera errantia*, dicuntur septem lumina vaga: *Luna*, scilicet, *Mercurius*, *Venus*, *Sol*, *Mars*, *Jupiter* & *Saturnus*. Hic est frigida & sicca qualitatis, melancholicus, naturæ humanæ inimicus, vitam destruens, malevolus (aptius, *maleficus* vel *malignus*) masculinus, diurnus, & major infelicitate, quam Astronomi dicunt *Infortunam*. Conficit cursum spatio 30. annor. Ita Sacro-Bosco, sed Gallic. lib. 1. cap. 5. *Theorr.* signat tantum 29. ann. 155. dies & 3. hor. *Jupiter* econtrâ, naturæ amicus est, calidæ, humidæ & sanguineæ conditionis, masculinus, diurnus, fortunæque major. Peragit cursum 12. ann. vel 11. dieb. 314. hor. 13. minut. 12. *Mars* calidus est immoderatè & siccus, cholericæ qualitatis, nocturnus, malevolus, & fortunæ minor. Cursus ejus perficitur 2. ann. vel aptius, ann. 1. dieb. 321. hor. 16. minut. 34. *Sol* Planetarum Princeps, uti Luminare majus, calidus est & siccus moderatè, masculinus, diurnus & beneficus, fortunæ per aspectum, & *infortunæ* per corporalem conjunctionem minor. Zodiacum percurrit in anno:

& totius operis argumentum.

anno. *Venus* frigida est & humida temperatè, foemina, nocturna, & benefica naturæ, conditionis phlegmaticæ: in cursu *Solis* comitatur. *Mercurius* promiscuus est, penitusque communis ac volubilis: masculinus cum masculinis, cum foemininis foemininus, cum calidis calidus, cum humidis humidus, fortuna cum fortunis, præcipuè benevolo aspectu, vel corporis applicatione. Etiam in cursu sequitur *Solem*. *Luna* tandem frigida est & humida; etsi aliquatenus calefaciat, magis humectat. Naturam, seu qualitates adinstar *Solis*, in anni temporibus per quartas suas immutat. Foemina est & nocturna, cunctarum virtutum ac impressionum aliorum Planetarum in sublunaria delatrix. De ejus cursu diximus, s. 2. n. 1. Interfectio, seu linea illa, per quam Luna movetur ab Austro versus Septentrionem, dicitur *Caput Draconis*: reliqua verò interfectio, per quam à Septentrione movetur ad Austrum; vocatur *Cauda Draconis*. Hæc constellatio cum bonis Planetis est mala, cum malis bona: ita ut bonorum bonitatem, & malorum malitiam minuât. Econtrâ *Caput Draconis*: adinstar *Mercurij*, cum bonis est bonum, cum malis pessimum: bonorum namque bonitatem, ac malorum malitiam adauget.

12. In aliquibus Constellationibus Planetæ, quasi potestatem exercentes, magis viribus utuntur; queis ab Astronomis validiores ac fortunati dicuntur; & quia illorum natura symbola Constellationibus, & quia ex utrisque, uti unita, vehementior virtus. Hinc Planetarum manant celebres stationes, quas Prisci indigitabant *Essentiales dignitates*. Hæc sunt *Domus*, *Exaltatio*, *Triplicitas*, *Terminus* & *Facies*. Ergo *Domus* dicitur affinitas qualitatum inter Signum & Planetam. *Soli* & *Luna* unica duntaxat signatur *Domus* (etsi reliqui Planetæ duplicem habeant, nocturnam & diurnam binis in Signis) *Lunæ Cancer*, *Soli Leo*, quia isthæc Signa, nostro vertici propiora, ac majorem æstatis partem constituentia, conveniunt in qualitatibus cum his Planetis. *Cancer* Lunæ domus, frigidus est, foemininus, nocturnus & mobilis: *Leo* verò, domus *Solis*, calidus, siccus, masculinus, fixus & diurnus, ut est *Sol*. Quare cum Planetæ non æqualem potestatem exercent in cunctis Signis; sed singuli in eo, vel eis, quibus amplior invenitur naturæ ac qualitatum proportio (ex qua major conformatio) in proprijs domibus majorem habent virtutem & potestatem. Ita *Saturnus* in *Capricorno* & *Aquario*. Hoc Signum est domus

ejus diurna, illud nocturna. *Jovis* domus nocturna est *Pisces*, diurna *Sagittarius*. *Martis* diurna, *Aries*: nocturna *Scorpius*. Sic *Veneris* nocturna *Taurus*, *Libra* verò diurna. *Mercurij* diurna domus *Gemini*: *Virgo* autem nocturna est. Unde domus diurna, Signum diurnum dicitur; nocturnumque, nocturna domus. Similiter in domibus proprijs Planetæ signantur validiores, sicut in domibus oppositis valde infirmi. *Fortuna* & virtus Planetarum roboratur, dum sunt in domo amici sui: uti cum *Mars* est in *Taurus*, vel *Libra*, domibus *Veneris*, amica *Martis*; cui cæteri Planetæ iniurici, maxime *Jupiter* & *Sol*. De illorum amicitia & inimicitia, consule Galluc. d. lib. 2. cap. 12. Hæc Planetarum dignitas omnium dignitatum illorum minima est. *Fortuna* illorum augetur cum virtute, seu potestate (hoc enim dicitur *Fortuna*) in *Anguis succedentibus*, vel quando *Ascendentem* aspiciunt: maxime dum sunt in domibus sui gaudij; ut *Mercurius* in prima domo ex 12. de quibus infr. num. 20. Juvatur enim virtus illorum *Trino*, *Sextili*, vel saltem *Quadrato*, aspectu bonorum Planetarum: v. g. quum in *Corde Solis* sunt (id est, secundum longitudinem & latitudinem ei juncti tanto spatio, quantum semidiametri *Solis* & Planetæ conficiunt) tunc conduplicantur Planetæ vires; unde dicitur: *Mercurius in corde Leonis duplex Mercurius est*.

13. Alia ex essentialibus Planetarum dignitas, est *Exaltatio*: quæ quidem nihil aliud est, quàm locus respectu Zodiaci, quo illorum potestas naturali quadam sublimitate erigitur; uti *Soli* accidit in 19. grad. *Arietis*: illic enim elevatur, quia tunc vergere incipit in Septentrionem, & dies incipiunt crescere. Ita casus *Solis* in 19. grad. *Libra*, propter oppositam causam. *Libra* quæ casus *Solis*, naturæ conservatoris, est exaltatio *Saturni*, inimici naturæ, in grad. 21. *Martis* exaltatio in grad. 28. *Capricorni*. Planetæ *Jovis* in *Cancer* grad. 15. *Veneris* in *Pisces* 27. grad. *Mercurij* in 15. *Virginis*, sicut *Luna* grad. 3. *Tauri*. Etiam grad. 3. *Geminorum* exaltatur *Caput Draconis*; sicut *Cauda* sublimatur grad. 3. *Sagittarij*. Hinc oritur apud Astrologos, quam vocant ridiculè *Fortunam*, natis asserentes sub horum horoscopo, amplissimam felicitatem, sicut ex Planetarum casu, contrarios omnino influxus.

14. Sequitur alia Planetarum dignitas, nimirum, *Triplicitas*, quæ invenitur in Signis, uti diximus, num. 10. Planetæ ergo sunt harum triplicitatum Præsides, seu Domi-

Quid E-
quator?

Quid Ecliptica?

Quid Ecliptica?

Que Signorum ascensio recta & obliqua?

Que Signa mobilia & cardinalia?

Fixa & mobilia?

Quatuor triplicitates elementares.

Quid in Signis masculinum, foemininum, diurnum, nocturnum, Orientale, &c.

Cauda & caput Draconis.

Quenam Planetarum essentialis dignitates.

Quid Domus illorum & quibus in Signis?

Obi major illorum Fortuna?

Quid est esse in corde Solis?

Exaltatio Planetarum, quid?